

[Rager.]

at borgerrepræsentationen vedtog, at bygningen skulle nedrives, før fik offentligheden ikke noget at vide. Overfor dette har det ærede medlem hr. Heising fortalt og endogså søgt at bevise, at offentligheden længe før har vidst, at bygningen skulle rives ned. Den højtærede trafikminister var også inde på noget i den retning. Begge de herrer er endnu mere forkert afmarcheret med hensyn til kronologisk rækkefølge end det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard.

Siden betænkningen blev afgivet i første halvår af 1954, har sagen ikke været til offentlig behandling. Den kom overhovedet kun for for åbne døre ved den oprindelige behandling, fordi der blev gjort vrøvl over, at den var sat til diskussion for lukkede døre. Det kan ses i borgerrepræsentationens forhandlinger. Man holdt det alt sammen for lukkede døre. Vedtagelsen af, at bygningen ikke skulle rulles, at der ikke skulle laves noget andet, men at den skulle rives ned, kom i et lukket møde, der blev afholdt, jeg erindr det ikke nøjagtigt, i marts, april, maj i år, ikke før. Det var først dér, i dette lukkede møde, at den endelige beslutning blev taget. Vi kan ikke referere meget fra de lukkede møder, men jeg må have lov at oplyse, at overborgmester H. P. Sørensen i det møde sagde: endnu i dag er der mulighed for borgerrepræsentationen for at tage fat. Derfor gælder de oplysninger, det ærede medlem hr. Heising kom med, ikke, for de gælder et tidspunkt, da offentligheden ikke vidste noget. Offentligheden vidste ikke noget før den dag, plankeværket blev rejst. Det er det sikre i sagen.

Nå, det er nu ikke andet end lidt kronologisk udenomsværk.

Jeg bliver nødt til at sige nogle ubehagelige ting til den højtærede minister for offentlig arbejder. Den højtærede minister talte gentagne gange om Københavns magistrats „beslutninger“. Jeg vil bede den højtærede minister forsøge at sætte sig ind i Københavns kommunes forfatning. Magistraten er ingen besluttede myndighed. Magistraten har kun administrative beføjelser, det er borgerrepræsentationen, der beslutter. Jeg ser, at den højtærede minister noterer sig dette.

Der var også en anden ting, den højtærede minister var uheldig med, og den greb det

ærede medlem hr. Tholstrup. Den højtærede minister talte om sporvejslinjer ført rundt om bygningen eller en ordning af sporvejs trafikken, og det ærede medlem hr. Tholstrup hængte sig også lidt i det. Men trafikken bliver meget værre at få afviklet, hvis der kommer busser. Så skal vi have hele den kollektive trafik ned under jorden eller væk derfra. Hermed forlader jeg den højtærede minister.

Så kommer spørgsmålet om den virkning denne sag desværre har haft på den bedømmelse, som Københavns kommune bliver genstand for ude i landet, og som for mig i virkeligheden er det alvorligste ved sagen. Der tales om og peges på, at Københavns kommune, for at sige det brutalt, forstås at skære en god rem af statens ryg. Må jeg ikke i den forbindelse have lov at nævne, at indtil for få år siden blev Københavns kommune forholdt det tilskud til sine sindsygehospitaller, som den burde have. Nu har den fået et bidrag. Jeg skal ikke diskutere, om det er stort nok, men den har dog fået det; det lykkedes imidlertid den højtærede finansminister, efter at det var allerede kendt, at den skulle have det, at trække sagen så længe ud, at vi først fik det endelig termin senere, end vi egentlig burde have haft det.

Jeg kunne nævne mange andre områder, hvorpå Københavns kommune er forfordelt, meget ofte fordi magistraten, der jo ikke har besluttede myndighed, men som gerne skulle være vågen over for, hvad der sker, ikke melder sig i rette tid. Da privatbanernes forhold sidst var til behandling og det vedtoges, at 85 pct. af bidragene til pensionsreguleringen til privatbanefunktionærerne ude i landet skulle afholdes af staten sørgede man ikke for at melde sig og peges på, at man har et ganske parallelt problem i København, idet Københavns sporveje og københavnske privatbaner; man burde naturligvis i hvert fald have meldt sig og krævet de reguleringstillæg, som betales de ud over den normerede pension. Lad mig pege på en anden ting. Der tales stadig om, at Københavns kommune får 85 pct. og så regner folk med, at det er fra det øvrige land, de 85 pct. kommer til kommunen. Men det passer ikke. Det er kun 72 pct., for af samtlige motorafgifter, altså også de 85 pct., betaler København de 15